

นิติตรรมกับการปฏิบัติ

แม่ “ความเชื่อ” อาจจะไม่ตรงกับ “ความจริง” แต่เรื่องความเชื่อนั้นก็มีอิทธิพลมากเสียจนบางครั้งผู้คนพึงพอใจที่จะลุ่มหลงอยู่กับ “ความเชื่อ” มากกว่าที่จะอยู่กับ “ความจริง”

การดำรงรักษา “ระดับของความเชื่อ” เอาไว้ไม่ให้ตกต่ำ หรือเสื่อมทรามลงจึงมีความจำเป็น

โดยเฉพาะ “ระบบยุติธรรม” จำเป็นต้องบริหารระดับของ “ความเชื่อ” !

ตำรวจัยการศาลดีเอสไอ ตลอดจนบรรดาองค์กรอิสระซึ่งมีหน้าที่สอบสวน ใต้สวน หรือตรวจสอบ ถ่วงดุลทั้งหลายก็จำเป็นต้องอาศัย “ความเชื่อ” ของประชาชนเหลือเลี้ยง

อย่าประมาทหรือล้อเล่นกับความเชื่อ เพราะถ้าประชาชนสิ้นความเชื่อถือหมดความศรัทธาขึ้นมา ก็จะไม่ใคร่ฟังใคร ยามนั้นเหมือนเชือกหยักทั้งหลายยากยิ่งที่จะขวางกัน

วันก่อน ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้สำรวจวัด “ระดับความเชื่อ” ที่ประชาชนมีต่อการดำเนินคดีของกลไกกระบวนการยุติธรรมไทย

มีถึงร้อยละ 64 ที่ “เชื่อว่า” ไม่สามารถเอาตัวคนผิดมาลงโทษได้

ความหมายคือ คนไม่มีความเชื่อมั่นต่อ “กลไก” ของระบบยุติธรรมที่มีอยู่ อีกประเด็นที่น่าสนใจซึ่งสะท้อนความเชื่อ

ว่า “คนไม่เท่ากัน” คือ กว่าร้อยละ 60-69 “เชื่อว่า” เอาผิดกับผู้ที่มีอิทธิพล นักการเมือง คนรวย และคนชั้นสูงหรือไฮโซได้ยาก

อ่อนไหวและล่อแหลมมากยิ่งขึ้นในประเด็นเกี่ยวกับ “ความเชื่อ” ต่อกระบวนการเอาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี

มีถึงร้อยละ 71.7 ที่เชื่อมั่นค่อนข้างน้อยถึงน้อยที่สุด

มีเพียงร้อยละ 28.3 เท่านั้น ที่เชื่อมั่นค่อนข้างมากถึงมากที่สุด

กล่าวอย่างหยาบ ตัวเลข 70/30 นี้ น่ากลัว !!

ขณะที่ผู้คนฝ่ายหนึ่งราว 30 เปอร์เซ็นต์ยังคงมีความเชื่อมั่นต่อการอำนวยความยุติธรรมนั้น อีกฝ่ายหนึ่งถึง 70 เปอร์เซ็นต์กลับ “หมดสิ้น” และเห็นว่า กลไกในระบบที่มีอยู่นั้นเป็นเพียง “เครื่องมือ” ที่สามารถจะบิดเบือนอะไร และอย่างไรก็ได้

นั่นชวนให้คิดต่อไปได้ว่า “กระบวนการยุติธรรม” ทั้งระบบ ตลอดจนองค์กรอิสระทั้งหมดกำลังถูกทดสอบ

กฎหมายได้พยายามบัญญัติและวางหลักเอาไว้ว่า “ผู้มี” และ “ใช้” อำนาจในการยุติธรรม จะต้องเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นด้วยความดี ความถูกต้อง ความเป็นธรรม และเสมอภาค

ถามว่า หลักที่ว่ามานั้น จะเป็นได้แค่... สิ่งทีพูด ทีบัญญัติ หรือเป็นสิ่งที่ “ปฏิบัติได้จริง” !?!!